

„Така ще бъде и Моето слово“

***„Както дъждът и снегът падат от небето
и не се връщат там, без да напоят земята
и да я направят да поникне и да разцъфне,
така че да даде семе за този, който сее и
хляб за този, който яде, така е и словото
Ми, което излиза от устата Ми: то няма
да се върне при Мен празно, но ще извърши
това, което желая, и ще постигне целта,
за която съм го изпратил.“
Исая 55:10,11***

Божие Слово разкрива божествения план за помирението на прокълнатото от греха и умиращо човечество. В нашия текст ни се дава благословената увереност, че Божията цел няма да се провали, че Той ще направи така, че казаното в Неговото Слово да се изпълни. Това е един от важните уроци, които научаваме, когато за първи път се запознаем с Божия славен план. Колко е благословено да имаме такава увереност! Тя ни дава твърда основа за вяра и ни дава възможност да се радваме на надеждата, поставена пред нас в Евангелието.

Нашият текст не само ни утешава с увереността, че Бог е благосклонен и напълно способен да осъществи Своя любящ замисъл, който е разкрил чрез Словото Си, но и че самото Му Слово има роля, която да изпълни. Това също ще бъде ефективно осъществено в съответствие с

божествения замисъл. Апостол Павел ни уверява, че Божието Слово е „живо“ и „мощно“, по-остро от „двуостър меч“. (Евреи 4:12). Божието Слово разкрива Неговия план. То се използва от Него и за да осъществи голяма част от плана. Това важи особено по отношение на осъществяване на Неговата воля в сърцата и живота на Неговите посветени хора. В тази връзка колко е благословено да осъзнаем, че ако се подчиним безрезервно на влиянието на Божието Слово, ще бъдем осветени от него и ще станем „достойни да бъдем съучастници в наследството на светиите в светлината“. Колосяни 1:12

Светилник за краката ни

Псалмистът пише, че Божието Слово е светилник за краката му и светлина за пътя му (Псалом 119:105). Още той пише: „Учението на Твоето слово дава светлина, така че дори простите могат да разберат“ (Псалом 119:130). Колко много се нуждаем и ние от това просветление! Хората по света са погълнати от тъмнина, но чрез Словото Си Бог ни дава светлина: „светлината на познанието за Божията слава“ (2 Коринтяни 4:6). Павел казва, че тази светлина е „засияла в сърцата ни“ чрез Евангелието и макар че все още сме в един потънал в тъмнина свят, сега можем да виждаме пътя си.

Светлината е символ на знанието, на разбирането, и колко чудесно е разбирането, което Господ ни е дал чрез Своето Слово. Ние сме благословени с познание за Божия план – както за самите нас, така и за света. В ежедневно то ни пътуване по тесния път стъпките

ни се ръководят от Словото. Можем да разчитаме на неговите указания да ни водят по правия път – стига да сме искрени и смирени в прилагането им. Яков пише: „Ако на някого от вас му липсва мъдрост, нека я поиска от Бога, Който дава на всички щедро, без упрек, и ще му се даде.“ (Яков 1:5). Именно чрез Словото Си Бог отговаря на молитвите ни за мъдрост. Ако търсим усърдно тази мъдрост, пътят ни ще стане „като блестяща светлина, която свети все повече и повече, докато настъпи съвършеният ден.“ Притчи 4:18

Ние се храним със Словото

Божие Слово се оприличи и на храна. Това е така, защото то подхранва всеки от нас като „ново създание“ в Христос Исус (2 Коринтяни 5:17). Когато се храним с него, ставаме „силни в Господа и в силата на Неговата мощ“ (Ефесяни 6:10). Чрез тази духовна храна ние израстваме до пълната духовна зрялост в Христос Исус. Цитирайки Мойсей, Исус каза на Изкусителя: „Човекът няма да живее само с хляб, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“ Матей 4:4; Второзаконие 8:3

Исус се позова на Божие Слово като на храна в едно от обещанията Си, отнасящи се до края на настоящия век и времето на второто Му пришествие. Той каза на учениците Си, че когато се върне, ще „се препаше“ и ще служи на домакинството на вярата с „храна в подходящото време“. (Лука 12:37; Матей 24:45). Колко богат е бил празникът на Истината, на който сме се наслаждавали чрез изпълнението на това

обещание. Всичко това е Божието Слово — онова, което е излязло от устата Му.

Води, които освежават

Божието Слово се оприличи и на вода. То е освежаващо, ободряващо и животворно. Колко сухи и пустинни биха били нашите животи без освежаващите води на Истината. Радваме се на уверението, дадено от Учителя, че духовна храна и пиtie ще бъдат предоставени в изобилие на онези, които „гладуват и жадуват за правда“. (Матей 5:6). Исус обеща, че такива ще бъдат „наситени“. Това се е оказало вярно. Колко освежаващо и насищащо е Словото на Истината.

Освен това Божието Слово се олицетворява с вода заради очистващия му ефект в нашия живот. Павел пише относно нашето очистване „с измиването с вода чрез словото“ (Ефесяни 5:26). Тази функция на Божието Слово беше предзначена от водата в умивалника, който се намираше в двора около израилската Скиния. Там свещениците се измиваха, а за нас, бъдещото „царско свещенство“, Словото е място за очистване от греховете и петната на нашата паднала плът. 1 Петрово 2:9

Броня за защита

„Неговата истина ще бъде твой щит и броня“, пише псалтирът (Псалом 91:4). Като християни всеки от нас е „войник на Исус Христос“ (2 Тимотей 2:3). Ние водим „добрата борба на вярата“ (1 Тимотей 6:12). Войниците имат врагове, които се борят срещу тях, а нашите врагове са светът, плътта и дяволът. Срещу тези врагове Божието Слово е като непристъпна

броя за защита. Сатана и невидимите сили, съюзени с него, са особено мощни, и Павел ни казва, че за да „устоим“ срещу тях, ще трябва да „облечем цялата Божия броня“. Ефесяни 6:11

Павел посочва всяка част от тази броня и обяснява как тя ни предпазва от всички „огнени стрели на нечестивия“ (Ефесяни 6:16). Има „шлем на спасението“ (Ефесяни 6:17). Той добре символизира нашето познание за Истината. От съществено значение е да познаваме Божието Слово, за да водим битка срещу Противника. Когато Сатана нападна Исус, докато Той вървеше из пустинята, познанието Му за Божието Слово беше Неговата защита. Срещу всяка огнена стрела на изкушението отбраната на Учителя беше: „Писано е“ (Матей 4:4, 7, 10). Така трябва да бъде и с нас, ако искаме да бъдем успешни войници на Исус Христос.

Друга част от християнската броня е „нагръдникът на правдата“ (Ефесяни 6:14). Нагръдникът в древната броня е бил предназначен да предпазва сърцето и другите жизненоважни органи. Словото казва: „Пази сърцето си с цялото си усърдие, защото от него произтичат изворите на живота.“ (Притчи 4:23). Знаем, че Господ не ни съди според неволните несъвършенства на нашата паднала плът, но Противникът се стреми да ни обезкуражи в това отношение. Той иска да ни накара да повярваме, че няма смисъл да се опитваме да угаждаме на Господа, защото винаги ще оставаме далеч от божествения стандарт на праведността. Въпреки това и в това Словото ни осигурява защита, защото ни уверява в любящата грижа на нашия

Небесен Отец чрез Христос, че нашето праведно състояние, или оправданието ни, е в Него, а не в самите нас. Римляни 5:1

В резултат на това, когато Противникът хвърля своите огнени стрели на обезкуражаване, те не успяват да ни наранят, защото си спомняме защитната увереност на Словото, което заявява: „Кой ще обвини Божиите избрани? Бог е Този, Който оправдава. Кой е този, който осъжда? Христос е, Който умря, да, още повече, Който възкръсна, Който е дори отдясно на Бога, Който и се застъпва за нас.“ Римляни 8:33,34

Павел споменава „щита на вярата“ като онази част от християнското въоръжение, предназначена да угаси всички огнени стрели на Сатана (Ефесяни 6:16). Това е „вярата, която веднъж завинаги е предадена на светиите“ (Юда 1:3). Обаче самото познаване на тази вяра не е достатъчно. Трябва също така да имаме пълна увереност и доверие в нея. По този начин символиката на „щита на вярата“ включва и нашата вяра в „скъпоценните обещания“ на Бога. (2 Петрово 1:4). Пълната увереност в божествения план и цел, включително в начина, по който Божието провидение действа в нашия живот, ни осигурява крепостна стена от сила срещу всички усилия, които Сатана може да направи, за да ни унищожи като Нови създания.

Има и „меча на Духа, който е Божието слово“. (Ефесяни 6:17). Това е нападателната част от нашата броня. С нея воюваме срещу враговете си, но това не е плътски меч. Никое от оръжията на нашата война, казва Павел, не е плътско, а „мощно чрез Бога за събаряне на крепости; ... и

всяко високо нещо, което се издига против познанието на Бога“. 2 Коринтяни 10:4,5

Огнените стрели на Сатана са внушения, които противоречат на Божията воля за членовете на тялото на Христос. Те често могат да изглеждат много правдоподобни и винаги са по-приятни за плътта, отколкото изразената Божия воля. Ако ги приемем и се подчиним на тях, те ни нанасят сериозна вреда като Нови създания. Ако обаче използваме „меча на Духа“, за да отблъснем и унищожим тези внушения, ще излезем победители от всяка схватка с Противника.

Нашето ходене по тесния път също е защитено от Словото. Павел казва, че краката ни са „обути с готовността на Евангелието на мира“ (Ефесяни 6:15). Пътят на християнина често е неравен и труден. Противникът поставя препятствия, върху които можем да се препънем. Словото говори също за „примката на ловеца“ (Псалтир 91:3). Защитата на краката ни се нарича „Евангелието на мира“. Това показва, че един от методите на Сатана за атака е да ни примами в плътски раздори и спорове с онези, които може да ни се противопоставят. Такъв път може да е привлекателен за плътта, но е примка и камък за препъване за Новото създание. „Блажени миротворците“, казва Словото, „защото те ще се нарекат Божии синове.“ Матей 5:9

Трябва сме „препасали кръста си с истината“, казва Павел (Ефесяни 6:14). Функцията на препаската в древността може да се оприличи на колан. Това я прави подходящ символ на служение. Защитните качества на Словото на Истината зависят от това дали го пазим

безкористно – в любов. С други думи, трябва да бъдем верни слуги на Истината, с която сме били благословени. Не можем да се наслаждаваме на ползите от нея само за себе си, а трябва да ги използваме вярно за благословение на другите. В противен случай „цялата Божия броня“ няма да остане правилно прикрепена към нас и рано или късно ще паднем пред враговете си.

Слуги на Божието Слово

Господ ни уверява в нашия встъпителен текст, че Словото, което излиза от устата Му, няма да се върне при Него празно. Важно е да помним, че Той използва Своя народ като слуги на Своята Истина. Бог не извиква Словото Си от трона Си в небесата, а го предава в сърцата и умовете на Своя народ чрез човешки инструменти. Той вдъхнови древните пророци да запишат плана Му в Стария Завет. Той ръководи Исус в Неговите учения. Светият Му Дух чудесно просвети умовете на апостолите, така че техните проповеди и писания да служат за по-нататъшно разкриване на Словото, което излиза от Божиите уста.

Павел обяснява, че освен чудесно вдъхновените служители на Словото, Господ е предоставил и пастори, учители и евангелисти (Ефесяни 4:11). В още по-широк смисъл всяко посветено дете на Бога е слуга на Неговата Истина, защото „Духът на Господа Бога“ е върху всички тях, помазвайки ги за това служение (Исая 61:1; Лука 4:18; 1 Йоан 2:27). Великият план за спасение, очертан в Неговото Слово, е помириенето с Бога на прокълнатото от греха и умиращо човечество. Планът е съсредоточен в Христос Исус,

Изкупителя и Спасителя. Павел пише, че „Бог беше в Христос, примирявайки света със Себе Си“, и след това добавя, че в този велик проект ние сме „посланици на Христос“. За да служим като посланици на Христос, Господ ни е дал „словото на примирението“. 2 Коринтяни 5:19,20

Притчата за сеяча

Почти невъобразимо е, че Бог използва такива крехки и несъвършени слуги като инструменти за разпространяване на Словото Си. Чудесно утешително е да чуем от Него, че Словото Му няма да се върне при Него празно, а ще извърши това, което Той желае, и ще успее в това, за което Го изпраща. Ние се радваме на това, но когато чрез Неговата власт проповядваме Неговото Слово, резултатите може да изглеждат оскъдни. Често, наистина, може да изглежда, че изобщо няма резултати. Въпреки това, Неговото Слово обяснява и това за наша насърчаване, показвайки, че макар за нашите ограничени умове усилията ни да изглеждат безполезни, Неговото Слово наистина изпълнява Неговите благи цели.

Това обяснение се намира в притчата на Исус за сеяча (Матей 13:3-8, 18-23). Семето в тази притча е „словото на царството“ или Словото Божие. То е великият Божий план за примирението на човешкия род с Него. Това е планът, който ще достигне своето славно завършване, когато дойде Неговото царство и Неговата воля се изпълни на земята, както е на небето. Сеячът на това семе представлява всички посветени на Господа и родени от Духа хора. Към тях Бог говори, казвайки: „На сутринта

сей семето си, а вечерта не спирай ръката си; защото не знаеш кое ще процъфти, дали това, или онова, или дали и двете ще бъдат еднакво добри.“ Еклисиаст 11:6

В притчата част от посеяното семе пада край пътя и птиците го отнасят; част пада върху камениста почва, където земята е плитка; част пада сред тръните; а част пада върху добра почва. Само това, което пада на добрата почва, дава „плод“, който узрява. Когато проповядваме Истината и на пръв поглед няма резултати, ако си спомним тази притча, няма да се обезсърчаваме. Тя показва, че Исус е знаел предварително, че голяма част от усилията на Своите хора на пръв поглед ще бъдат напразни.

Въпреки това е вярно, че макар усилията ни често да изглеждат напразни, Божието Слово не се връща при Него празно. Той не се нуждае от нашата помощ, за да разпространява Словото Си. Той ни е дал тази привилегия, за да можем чрез верното му използване сами да бъдем обогатени и укрепени духовно. Пророкът е написал: „Един дава щедро, а придобива още повече; друг задържа неоснователно, но стига до бедност.“ (Притчи 11:24). Бог иска да разпръскваме семената на Истината, за да може нейната животворна сила да се усили в нашия собствен живот, независимо от това как тя бива приета от другите. Това е Божият начин да превърне Словото на Истината в най-голямото благословение за нас.

Ако сме послушни на Неговите пътища, можем да бъдем сигурни, че Словото Му, когато го проповядваме на другите, няма да се върне при

Него празно. Както се отбелязва в притчата, голяма част от семето, което сеем, пада край пътя; тоест, хората не разбират това, което им казваме. Въпреки това обаче ние получаваме благословение. Като разказваме Истината на другите, тя става по-мощна в нашия собствен живот. Именно чрез послушанието към Словото, включително и към Божиите указания да проповядваме Евангелието „за свидетелство за Исус“, ние се подготвяме да живеем и да царуваме с Христос. Откровение 20:4

Когато сеем семето на Истината, част от него пада върху камениста почва. Притчата показва, че това символизира онези, които чуват Словото с радост, но не могат да издържат на злонамереността и преследването, които произтичат от това, че го изповядват. Те наистина получават радост от Истината, макар и само временно, и това е благословение за тях. Макар че в настоящия момент не са готови напълно да отдадат сърцата си на Господа, те си спомнят за нея с радост и в следващия век ще бъдат готови да влязат в „пътя на святостта“. Исая 35:8

Има и такива, които чуват Словото на Истината, радват се на него, напредват за известно време, но позволяват на грижите на този живот и на измамността на богатството да задушат духовния им живот. Словото беше много ефективно в сърцата им, докато не позволиха на житейските обстоятелства да заемат мястото на неговото свято влияние. Божието Слово наистина е мощно, но Той не го използва, за да принуждава умовете на Своя народ. Чрез

упражняването на свободната воля на онези, които приемат Словото Му, Господ изпитва тяхната вяроност към Него и към Неговите закони на праведността.

Накрая, има и онези, които слушат Словото, при които Истината пада на „добра почва“. Те не само откликват на посланието, но и продължават да напредват в духовното си израстване, като дават плод „с постоянство“. (Лука 8:15) Растежът и плодоносенето на тези хора зависят от ежедневното им прилагане на Божието Слово. Това ежедневно плодоносене в сърцата, умовете, думите и действията на посветените следователно също се осъществява чрез Словото, което излиза от устата на Бога.

Не можем да задържим Истината за себе си и да очакваме да получим всички богати блага, които тя съдържа за нас. Ние се храним със Словото, докато го споделяме с другите. То ни освежава, докато се стремим да „поливаме“ другите. Очистващата сила на Истината в нашия собствен живот е по-ефективна, когато се насърчаваме един друг „към любов и добри дела“. (Евреи 10:24). Защитата на Истината срещу атаките на различните врагове на Новото създание се укрепва значително, когато заедно „се борим усърдно за вярата, която веднъж завинаги е била предадена на светиите“. Юда 1:3

„Глупостта на проповедта“

Павел говори за Божието дело, което се осъществява чрез „глупостта на проповедта“. (1 Коринтяни 1:21) Това проповядване не се ограничава до изнасяне на лекции от амвона. Всички верни, посветени Божии деца участват в него дотолкова, доколкото позволяват на Словото да излъчва от устните им и от живота им. От човешка гледна точка може да изглежда глупаво, че такова могъщо дело може да бъде извършено по на пръв поглед толкова неефективен начин. Причината, поради която това е възможно, е, че Бог дава „растежа“. 1 Коринтяни 3:6

Божие дело по подготовката за царството е символично описано в Исаия 51:16 – „за да засадя небесата и да положи основите на земята“. „Основите на земята“, за които се говори тук, са земната фаза на Христовото царство, под ръководството на възкресените древни достойни мъже от миналото. Те бяха подготвени за тази почетна позиция чрез своето послушание към Божието Слово, както им беше разкрито в миналите векове. „Небесата“ символизират духовната фаза на царството, състояща се от Исус и Неговата църква. От Петдесетница насам и те са били подготвени за своите позиции на слава чрез послушание към Божията воля, изразена чрез Неговото Слово.

Исус каза в посвещението си към Своя Отец: „Ето, ида (в свитъка на книгата е писано за Мене), да върша Твоята воля, Боже.“ (Евреи 10:7; Псалом 40:7). Именно Неговата вяроност към този завет Го направи достоен да бъде Цар на царете

и Господ на господарите. По този начин именно Божието Слово, записано от пророците, подготви и освети Учителя, отделяйки Го за святото и почетно място, което Той заема „отдясно на Бога“ (Колосяни 3:1; Евреи 12:2). От името на Своите последователи Исус се помоли: „Освети ги чрез Твоята истина“, а след това добави: „Твоето слово е истина.“ Йоан 17:17

За да може Словото на Истината да изпълни тази божествена цел в създаването на новите небеса, то трябва да се предава от един на друг сред Неговите посветени хора. Бог не го изписва на небето, където всички да могат да го прочетат. Той го даде на пророците, на Исус и на апостолите чрез силата на Своя Дух, а ние го получаваме от тях и продължаваме да го предаваме един на друг. Тъй като това е Божието устройство, ние разбираме пълната сила на Божието изявление, когато чрез пророка Той каза: „Положих думите Си в устата ти и те покрих със сянката на ръката Си, за да създам небесата, да положа основите на земята и да кажа на Сион: Ти си Моят народ.“ Исаия 51:16

Трябва също така да имаме Словото в сърцата си, но то не бива да остава скрито там. За да бъде наистина ефективно в живота ни, то трябва да бъде и на устните ни. Така беше с Исус, за когото пророчески се казва: „Проповядвах правда в голямото събрание; ето, не съм въздържал устните си; о, Господи, Ти знаеш. Не съм скрил Твоята правда в сърцето си; обявих Твоята вярност и Твоето спасение; не съм укрил Твоята милост и Твоята истина от голямото събрание.“ Псалтир 40:9,10

Това е смиряваща мисъл – да осъзнаем, че Божието Слово, за което Той заявява, че няма да се върне при Него празно, може да бъде предадено чрез нас и ще бъде предадено, ако сме верни на поръчението, което ни е дадено чрез помазанието на Духа. Колко утешително е да знаем, че макар и усилията ни да са слаби, и да говорим с запъващи се езици, Словото ще изпълни благоволенieto на Господа. Исаия 28:11

Много скоро делото на настоящия век ще бъде успешно завършено. Може би сега не сме в състояние да видим точно какво е постигнала нашата част в този труд на любовта, но отвъд завесата ще открием, че Божието Слово, изречено от нашите несъвършени устни, е допринесло с нещо към цялостното усилие, че думите, които сме изrekli, за да прославим нашия Бог, са били благословени от Него за укрепване на другите по тесния път и за обогатяване на техния духовен живот.

Същото това Слово, докато се проповядваше за събирането и укрепването на църквата, е послужило като свидетелство пред света (Матей 24:14). По този начин то също изпълнява Божията воля. Понякога може да ни се струва, че усилията ни са напразни, но това е само защото не винаги осъзнаваме, че пътищата на Господа са по-високи от нашите пътища, а мислите Му – по-високи от нашите мисли (Исаия 55:8, 9). Божието Слово, проповядвано от нас и с Неговата власт, може да не постигне това, което бихме искали да видим, но можем да бъдем сигурни, че ще постигне това, което е угодно на

Него. В това можем да се радваме. Въз основа на тази увереност нека се стремим все повече да се изпразваме от себе си и да се изпълваме с Неговото Слово. Нека то ни изпълни така, че да прелива от сърцата и устните ни за благословение на другите и за слава на Бога.